

Ďábelský folk - je napsáno na hřbetu onoho cedéčka, které jsem na vyžádání od Jirky Blafky, kytaristy Telegrafu, obdržel. Jsou na něm čtyři skladby, a ačkoliv všechny už nějaký ten pátek znám, přesto mě mile překvapily jejich nové hávy.

Je vidět, že tábořský Telegraf za ta léta vospěl nejen aranžérsky, ale také instrumentálně a - světe div se - dokonce i vokálně. Pryč jsou doby, kdy jsme v klubu Klamovka povinně při jejich produkci rozdávali se Zubříkem cukrátku ze stejného důvodu, jako v letadle. Z demonahrávky Telegrafu už mi ale uši nezaléhají ani náhodou, ačkoliv se od těch idylických dob podstatně změnilo nástrojové obsazení kapely. Ta teď hraje v obsazení stratocaster, klasická kytara, baskytara, saxofon, perkuse a bicí.

Na nahrávce jsou čtyři songy, jejichž společným znakem je veledlouhá stopáž. Když jsem Telegrafy pouštěl v rádiu, technika málem trefil šlak. Nutno však přiznat, že ty stopáže mají své opodstatnění, není to tak, že by se vám pět minut ozývalo z repráku dum dum I love you dum dum I love you, ale všechny písně mají od začátku harmonicky i dynamicky zajímavý děj a k nuditosti toho všeho notně přispívají také dobré texty Jirky Blafky, se kterými mu ve dvou případech pomohl manažer Telegrafu Zdeněk Šupitar.

*Je krásný podvečer před Štědrým dnem
vládce noci hvězdy prostírá*

*stojím na nároží, zírám na předvánoční shon
v obrazech noci hledám tvoji tvář*

*Často se stává, že se chlapi z lásky opijou
do rána barem tančí
a sklenkou vína slaví
další lásku ztracenou*

Když poslouchám instrumentální výkony kluků, ani se mi nechce věřit, že nahrávka byla pořízena live stylem. Tradičně výborná je baskytara Davida Řezníčka a saxofon Zbyňka Lstibůrka, v některých pasážích dema mě mile překvapil sólový kytarista Petr Novotný. Především v poslední osmiapůlminutové To se stává. Dokonce i jindy místy neukázněného bubeníka Petra Gubiše se zde povedlo zkrátit, takže jeho bicí si s congama Martina Máci asi až na dvě tři místa celkem dobře rozumí.

Když už jsme u Martina, vždycky jsem mu záviděl jeho silnej a jistej hlas a je vidět, že i ostatní kluci z Telegrafu pochopili, a postupně mu dávají ve zpěvu větší a větší prostor. Na demu zpívá Martin všechny důležité úseky a myslím, že to je jen dobře (tím jsem neřekl, že třeba takový Mamut zpívá špatně).

Na demonahrávce Telegrafu je vidět, že při troše šikovnosti lze na podobné projekty vyškremrat peníze i od státních institucí, zde to byl konkrétně Městský úřad Tábor, který pomohl. Budiž to návod pro vás, kteří působíte na menších nebo středně velkých městech, v Praze si bohužel podobný postup nedovedu představit. A pokud byste se rádi Telegrafů zeptali, jak se jim to vlastně povedlo, nejlepší bude zastavit se nějakém jejich koncertě. Nejen, že vám bezvadně zahrají, ale určitě k tomu přidají i své skvělé čtyřpísňové CD.